

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1ObdoZ/2/2024
Identifikačné číslo spisu:	1518201124
Dátum vydania rozhodnutia:	20.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1518201124.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v spore žalobkyne Z. X., narodenej X. F. XXXX, Z., O. XX/XX, zastúpenej advokátskou kanceláriou BAJO LEGAL, s. r. o., Bratislava, Landererova 8, IČO: 36 860 581, proti žalovanej W. M., narodenej XX. W. XXXX, Z., I. XXXX/XX, zastúpenej advokátom JUDr. Jaroslavom Málekom, Bratislava, Kraskova 2, o zaplatenie 118 900 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4CoZm/15/2022-519 z 27. júla 2023, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobkyni nepriznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 1CbZm/7/2018-219 z 9. septembra 2019 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni zmenkovú sumu 118 900 eur s úrokom 6% ročne zo sumy 118 900 eur od 14. marca 2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Ďalším výrokom rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná odvolanie, ktoré Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) svojím uznesením č. k. 4CoZm/1/2020-297 z 21. januára 2021 odmietol podľa § 386 písm. d) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“), pretože nemá povinné náležitosti v zmysle § 363 CSP a pre jeho vady nemožno v odvolacom konaní pokračovať. Na dovolanie žalovanej Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „NS SR“) uznesením sp. zn. 1Obdo/66/2021 z 13. septembra 2022 uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V novom odvolacom konaní Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 4CoZm/15/2022-441 z 12. januára 2023 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalobkyni priznal proti žalovanej nárok na plnú náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po

právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Následne doplniacim uznesením č. k. 4CoZm/15/2022-459 z 9. marca 2023 odvolací súd doplnil svoj rozsudok z 12. januára 2023 vo výroku o nároku na náhradu trov konania tak, že žalobkyni priznal proti žalovanej nárok na plnú náhradu trov dovolacieho konania s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Podaním zo dňa 2. júla 2023, ktoré bolo odvolaciemu súdu doručené 6. júla 2023, žalovaná podala návrh na opravu predmetného doplniaceho uznesenia tvrdiac, že zo strany odvolacieho súdu došlo k zrejmej nesprávosti, keďže trovy dovolacieho konania prináležia žalovanej (vzhľadom na jej procesný úspech v dovolacom konaní), a nie žalobkyni. Odvolací súd dospel k záveru, že návrhu žalovanej na vydanie opravného uznesenia nie je možné vyhovieť, pretože v doplnacom uznesení nedošlo k žiadnej chybe v písaní alebo počítaní a taktiež nedošlo k rozporu výroku rozhodnutia s jeho odôvodnením. Poukázal na to, že o trovách dovolacieho konania rozhodol v súlade so zásadou úspechu vo veci, ktorá je charakteristická pre sporové konanie a uplatní sa tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré jej vznikli. V prejednávanej veci mala celkový úspech v spore žalobkyňa, v dôsledku čoho porazenej strane (žalovanej) vznikla povinnosť nahradiť víťaznej strane (žalobkyni) trovy konania. S poukazom na uvedené odvolací súd uznesením č. k. 4CoZm/15/2022-519 z 27. júla 2023 zamietol návrh žalovanej na vydanie opravného uznesenia k doplniacemu uzneseniu č. k. 4CoZm/15/2022-459 zo dňa 9. marca 2023.

2. Uznesenie odvolacieho súdu o zamietnutí návrhu žalovanej na vydanie opravného uznesenia napadla žalovaná dovolaním, ktorého prípustnosť vyvodzovala z ustanovení § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Namietala, že dovolaním napadnuté uznesenie trpí vadou zmätočnosti a je vecne a právne nesprávne. Argumentovala tým, že trovy dovolacieho konania sa posudzujú samostatne v prospech úspešnej strany, a to bez ohľadu na trovy odvolacieho konania. Okrem toho mal o trovách dovolacieho konania rozhodnúť Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý posudzoval jej dovolanie a nie krajský súd. Aj keby sa prijal názor, že o trovách dovolacieho konania môže rozhodnúť odvolací súd, predpokladá sa, že trovy dovolacieho konania budú zákonne priznané procesne úspešnej strane a nie tomu, kto bol v dovolacom konaní neúspešný. Uznesenie odvolacieho súdu o priznaní trov dovolacieho konania neúspešnej strane sporu je podľa názoru žalovanej (ďalej aj „dovolatelky“) zmätočné a porušuje jej právo na spravodlivý proces. Na základe uvedeného dovolateľka navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu podľa § 449 ods. 3 CSP zmenil. Tiež žiadala odložiť jeho vykonateľnosť s poukazom na to, že je samoživiteľka a dôchodkyňa, nemá žiadny ďalší príjem a výkon rozhodnutia by jej spôsobil majetkovú ujmu a nepriaznivú sociálnu situáciu.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, skúmal najskôr, či je dovolanie procesne prípustné.

4. Podľa ustanovenia § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

5. Podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

7. Podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

8. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom, týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení, upravujúcich otázku prípustnosti dovolania, je zjavné, že na to, aby

dovolací súd mohol pristúpiť k vecnému prejednaníu dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP.

9. Pri skúmaní prípustnosti dovolania v prejednávanej veci dovolací súd vychádzal z toho, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave ako súdu odvolacieho, ktorým tento rozhodoval o procesnom návrhu žalovanej ako odvolateľky na vydanie opravného uznesenia k dopĺňaciemu uzneseniu z 9. marca 2023, ktorým dovolací súd doplnil svoj potvrdzujúci rozsudok z 12. januára 2023, v rámci ktorého opomenul rozhodnúť podľa § 453 ods. 3 CSP o nároku na náhradu trov predchádzajúceho dovolacieho konania, ktoré sa viedlo na dovolacom súde pod sp. zn. 1Obdo/66/2021. Dovolací súd predmetný procesný návrh zamietol, keď nezistil dôvody na vydanie požadovaného opravného uznesenia k rozhodnutiu, ktorým žalobkyni priznal proti žalovanej nárok na plnú náhradu trov dovolacieho konania. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že v dopĺňacom uznesení nedošlo k žiadnej chybe v písaní alebo počítaní a taktiež nedošlo k rozporu výroku rozhodnutia s jeho odôvodnením.

10. Rozhodnutie odvolacieho súdu o zamietnutí návrhu na vydanie opravného uznesenia nie je rozhodnutím vo veci samej, pretože sa ním nerozhodlo o predmete sporu vymedzenom žalobou a zároveň sa nejedná ani o iné (nemeritórne) rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Za nemeritórne rozhodnutie, ktorým sa končí konanie o danej otázke náhrady trov konania, by bolo možné v prejednávanej veci považovať len dopĺňacie uznesenie z 9. marca 2023 (vzhľadom na závery uznesenia veľkého senátu obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1VOBdo/2/2021 z 29. septembra 2021), ktoré však žalovaná nenapadla dovolaním, resp. jej právny zástupca za rozhodnutie odvolacieho súdu, proti ktorému smeruje dovolanie žalovanej, opakovane explicitne označil uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4CoZm/15/2022 zo dňa 27. júla 2023, t. j. rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vydanie opravného uznesenia k dopĺňaciemu uzneseniu. Na základe uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania žalovanej nemožno vyvodzovať z ustanovenia § 420 CSP.

11. Prípustnosť dovolania žalovanej nie je daná ani v zmysle § 421 CSP, pretože podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné len proti potvrdzujúcemu alebo zmeňujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu, čo dovolaním napadnuté rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vydanie opravného uznesenia nespĺňa.

12. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd uzaviera, že žalovaná podala dovolanie proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré nie je prípustné napadnúť dovolaním podľa § 420 CSP a ani podľa § 421 CSP, v dôsledku čoho predmetné dovolanie ako neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

13. Vzhľadom na to, že dovolací súd odmietol dovolanie žalovanej ako (objektívne) neprípustné, je neopodstatnený tiež návrh dovolateľky na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia podľa § 444 ods. 1 CSP a dovolací súd nie je povinný o ňom rozhodnúť osobitným výrokom (k uvedenému porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/616/2015 z 31. marca 2016).

14. V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni vznikol proti neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu žalobkyni v tomto dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, dovolací súd v súlade s článkom 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 z 28. februára 2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018).

15. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.